

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής των Αγίων Πάντων

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής των Αγίων Πάντων
: Μτθ. ι 32-33, 37-38, ιθ 27-30 (15-06-2025)

Πρεσβ. Φιλίππου Φιλίππου

Πρωτότυπο Κείμενο

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Πᾶς ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ γὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου

ἄξιος. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Νεοελληνικὴ Απόδοση

Εἶπε ὁ Κύριος στους μαθητὲς Του : «Ὅποιος ὁμολογήσῃ μπροστὰ στους ἀνθρώπους ὅτι ἀνήκει σ' ἐμένα, θὰ τον ἀναγνώρισω κι ἐγώ γιὰ δικόν μου μπροστὰ στον οὐράνιο Πατέρα μου. Ὅποιος ὁμως με ἀπαρνηθεῖ μπροστὰ στους ἀνθρώπους, θὰ τον ἀπαρνηθῶ κι ἐγώ μπροστὰ στον οὐράνιο Πατέρα μου». «Ὅποιος ἀγαπάει τὸν πατέρα του ἢ τὴ μάνα του παραπάνω ἀπὸ μένα, δὲν εἶναι ἄξιος γιὰ μαθητὴς μου. Κι ὁποιος ἀγαπάει τὸ γιο του ἢ τὴ θυγατέρα του παραπάνω ἀπὸ μένα, δὲν εἶναι ἄξιος γιὰ μαθητὴς μου. Επίσης ὁποιος δὲν παίρνει τὸ σταυρό του καὶ δε με ἀκολουθεῖ, δὲν εἶναι ἄξιος γιὰ μαθητὴς μου. Μίλησε τότε ὁ Πέτρος καὶ του εἶπε: «Να, ἐμεῖς ἀφήσαμε τὰ πάντα καὶ σε ἀκολουθήσαμε. Τι θὰ γίνῃ μ' ἐμάς;» Κι ὁ Ἰησοῦς τους ἀπάντησε: «Σας βεβαιώνω πὼς ἐσεῖς ποὺ με ἀκολουθήσατε, ὅταν θὰ καθίσει ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου στὸ μεγάλῳπρεπο θρόνο του, στὸν καινούριο κόσμος, θὰ καθίσετε κι ἐσεῖς σὲ δώδεκα θρόνους, γιὰ νὰ κρίνετε τὶς δώδεκα φυλὲς τοῦ Ἰσραὴλ. Κι ὁποιος ἀφήσῃ σπίτια ἢ ἀδερφοὺς ἢ ἀδερφές ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ παιδιὰ ἢ χωράφια γιὰ χάρι μου, θὰ πάρῃ ἑκατὸ φορές περισσότερα καὶ θὰ κληρονομήσῃ τὴν αἰώνια ζωὴ. Πολλοὶ θὰ βρεθοῦν ἀπὸ πρῶτοι τελευταῖοι, κι ἄλλοι ἀπὸ τελευταῖοι πρῶτοι».

Σχολιασμός

Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πάντων σήμερα καὶ ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει διάφορα χωρία ἀπὸ τὸ κατὰ Ματθαῖο Εὐαγγέλιο ποὺ ἀποτελοῦν τὴν εὐαγγελικὴν περικοπὴν ποὺ ἀναφέρεται στὴν ὁμολογίαν τῆς Πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ στὶς συνθήκες ποὺ μας ὁδηγοῦν στὴν ἀγιότητα. Ξεκινώντας ὁ Κύριος μας λέει ὅτι ὁποιος θὰ με ὁμολογήσῃ μπροστὰ στους ἀνθρώπους θὰ τον ἀναγνώρισω καὶ ἐγώ γιὰ δικό μου μπροστὰ στον οὐράνιο Πατέρα μου. Ὅποιος ὁμως με ἀρνηθεῖ θὰ τον ἀρνηθῶ καὶ

εγώ μπροστά στον ουράνιο Πατέρα μου. Αυτός που αγαπά τον πατέρα και την μητέρα του περισσότερο από μένα δεν είναι άξιος για μαθητής μου. Ακόμη όποιος δεν παίρνει το σταυρό του και δεν με ακολουθεί δεν είναι άξιος για μαθητής μου. Τότε παίρνει το λόγο ο Απόστολος Πέτρος και του λέει: «να εμείς αφήσαμε τα πάντα και σε ακολουθήσαμε, τι θα γίνει με μας;» Και ο Χριστός του απαντά: «σας βεβαιώνω ότι εσείς που με ακολουθήσατε, όταν ο υιός του ανθρώπου καθίσει στον θρόνο της δόξης του, στον καινούργιο κόσμο, θα καθίσετε και εσείς σε δώδεκα θρόνους για να κρίνετε τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ. Και όποιος άφησε σπίτι ή αδελφούς ή αδελφές ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή χωράφια για χάρη μου, θα πάρει εκατό φορές περισσότερα και θα κληρονομήσει την αιώνια ζωή. Πολλοί από αυτούς που είναι πρώτοι θα βρεθούν τελευταίοι και άλλοι από τελευταίοι θα βρεθούν πρώτοι».

Η εορτή των Αγίων Πάντων συναντάται για πρώτη φορά γύρω στο 373 από τον Άγιο Εφραίμ ως εορτή στη μνήμη των μαρτύρων όλης της οικουμένης. Κατά τον Δ΄ αιώνα ο ιερός Χρυσόστομος εκφωνεί στην Κωνσταντινούπολη ομιλία στην εορτή πάντων των μαρτύρων της οικουμένης όπου μας πληροφορεί ότι η εορτή αυτή τελείτο την πρώτη Κυριακή μετά την Πεντηκοστή. Κατά τον 6ον αιώνα η εορτή αυτή προσλαμβάνει γενικότερο χαρακτήρα και περιλαμβάνει« την των απανταχού της οικουμένης εν Ασία, Λιβύη και Ευρώπη, βορρά τε και Νότο Αγίων Πάντων» κατά το συναξαριστή. Είχε έτσι ως στόχο να περιλάβει όλους τους αγίους γνωστούς αλλά και αγνώστους οι οποίοι ετελειώθησαν και παρέμειναν άγνωστοι μέχρι ο Κύριος να τους φανερώσει .

Η Κυριακή των Αγίων Πάντων αποτελεί το τέλος της περιόδου του Πεντηκοσταρίου που ξεκίνησε την Αγία και Μεγάλη Κυριακή του Πάσχα. Ακολουθεί την Κυριακή της Πεντηκοστής με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος, έτσι ώστε να μας δείξει τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος που είναι η αγιότητα. Όλο αυτό το πλήθος των Αγίων μας αποδεικνύει το έργο της Εκκλησίας η οποία λειτουργεί ως εργαστήριο αγιότητας. Η σύσταση της εορτής αυτής θέλει να μας δείξει ότι όλοι οι Άγιοι των εποχών αγωνίστηκαν για τον ίδιο σκοπό να φθάσουν, να ενωθούν με τον Χριστό.

Οι προϋποθέσεις για την ένωση μας με τον Χριστό μας τις λέει ξεκάθαρα ο ίδιος ο Χριστός μέσα από σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα. Πρώτη προϋπόθεση αποτελεί η ομολογία του Χριστού ενώπιων των ανθρώπων έτσι ώστε να τους ομολογήσει και αυτός ενώπιον του Θεού Πατέρα. Η ομολογία του Χριστού ως Υιού του Θεού και Σωτήρα του Κόσμου πρέπει να ομολογείται χωρίς φόβο, αλλά με παρρησία μπροστά στους αιρετικούς αλλά και σε όσους την αρνούνται. Βλέπουμε πολλούς ανθρώπους να δηλώνουν Χριστιανοί και να ακολουθούν τον Χριστιανισμό. Όταν

όμως βρεθούν κάποια στιγμή και πρέπει να ομολογήσουν το Χριστό τότε σκέφτονται τι αντίκτυπο μπορεί να έχει αυτό στη προσωπική τους ζωή και προσπαθούν να γίνουν διαλλακτικοί. Μέσα από τη ζωή των Αγίων της Εκκλησίας τόσο κατά την αρχαία εποχή αλλά και πρόσφατα βλέπουμε ότι η ομολογία του Χριστού συνεπαγόταν διωγμό, φυλάκιση, εξορία και πολλές φορές θάνατο. Εντούτοις όμως ομολογούσαν τον Χριστό με πίστη χωρίς να σκέφτονται τις συνέπειες που θα έχει στη ζωή τους η ομολογία αυτή προσβλέποντας στη μέλλουσα και αιώνια ζωή που χαρίζει ο Χριστός.

Δεύτερη προϋπόθεση αποτελεί η συμπεριφορά του πιστού χριστιανού στη σχέση που πρέπει να έχει μεταξύ των γονέων και των παιδιών του και του Χριστού. Ο Χριστός μας τονίζει ότι αυτός που αγαπά πατέρα ή μητέρα, γιο ή θυγατέρα περισσότερο από μένα δεν είναι άξιος για μαθητής μου. Η αγάπη προς τα προσφιλή μας πρόσωπα δεν πρέπει να υπερβαίνει με κανένα τρόπο την αγάπη μας προς τον Θεό. Θα μπορούσε κάποιος εδώ να πει ο Χριστός μας θέλει να μην αγαπάμε τους γονείς, τα παιδιά, τους γνωστούς μας; Η απάντηση είναι όχι. Αυτό που θέλει να μας τονίσει ο Χριστός λέγοντας αυτά είναι ότι η αγάπη προς το Θεό πρέπει να είναι το παν για μας και να μην υπεισέρχεται κάτω από το ανθρώπινο συναίσθημα. Ο Χριστός μας τονίζει μέσα από τις Δέκα Εντολές: «τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου».

Μέσα από την Καινή Διαθήκη μας προτρέπει εκτός από την αγάπη που οφείλουμε προς τους δικούς μας να αγαπούμε και τους εχθρούς μας. Ας μην ξεχνούμε το βασικότερο νόημα που μας διδάσκει η Καινή Διαθήκη ότι η αγάπη αποτελεί τη μεγαλύτερη από όλες τις αρετές. Πρέπει λοιπόν να ιεραρχήσουμε τις αξίες μας στη ζωή και να μην αφήνουμε κανένα ανθρώπινο δεσμό να στέκεται εμπόδιο μπροστά στην αγάπη για το Χριστό. Ας έχουμε υπόψη μας η αγάπη που εκφράζεται μέσα από τον κόσμο αποτελεί σταγόνα στον ωκεανό μπροστά στην αγάπη του Θεού ο οποίος αποτελεί την πηγή της αγάπης.

Τρίτη προϋπόθεση αποτελεί ο Σταυρός που καλείται ο καθένας μας να σηκώσει στη ζωή του. Όταν λέμε για το Σταυρό δεν πρέπει κατ'ανάγκη να είναι ο Σταυρός του μαρτυρίου εφόσον δεν το επιβάλουν ορισμένες ιστορικές συγκυρίες. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως αν βρεθούμε σε τέτοιες συνθήκες θα προτιμήσουμε την άρνηση του Χριστού παρά το Σταυρό και το θάνατο. Σήμερα οι πιστοί καλούνται να σηκώσουν το Σταυρό της ομολογίας της πίστεως του Χριστού μπροστά στις διάφορες μορφές απιστίας που συναντούν μπροστά τους. Όποιοι προχωρούν στη ζωή τους με βάση τις χριστιανικές αρχές συναντούν την έχθρα του κόσμου που θέλει να ζει με βάση το κοσμικό φρόνιμα σηκώνοντας έτσι το σταυρό εναντίον της αμαρτίας. Αλλά και καθένας από μας σε κάποια φάση της ζωής του θα κληθεί να

σηκώσει το σταυρό των θλίψεων και βασάνων της ζωής. Ο κάθε πιστός φαίνεται αν σηκώνει το σταυρό του και ακολουθεί το Χριστό όταν βρεθεί στο δρόμο του Σταυρού.

Συνεχίζοντας ο Χριστός απαντά στην ερώτηση του Αποστόλου Πέτρου που τον ρωτά εμείς που τα αφήσαμε όλα και σε ακολουθήσαμε, τι θα κερδίσουμε Και ο Χριστός του απαντά ότι θα καθίσουν μαζί του σε θρόνους κατά την τελική κρίση του κόσμου για να κρίνουν τις 12 φυλές του Ισραήλ. Στους υπόλοιπους που ακολουθούν το Χριστό υπόσχεται ότι θα κληρονομήσουν την αιώνια ζωή και θα λάβουν εκατονταπλασίονα ότι άφησαν εδώ στην επίγεια ζωή για χάρη του. Μέσα από αυτό φανερώνεται η εμπιστοσύνη που καλείται να δείξει ο κάθε άνθρωπος ξεχωριστά προς τα όσα του υπόσχεται ο Χριστός. Η λήψη των θείων δωρεών σε όσους ακολουθούν το Χριστό δεν περιορίζεται μόνο στα αιώνια αγαθά αλλά ξεκινά από αυτήν εδώ τη ζωή.

Μέσα από την πλούσια υμνογραφία της Εκκλησίας που αναφέρεται στη σημερινή εορτή αποτυπώνονται με θαυμάσιο τρόπο όλα αυτά που μας αναφέρει το Ευαγγελικό ανάγνωσμα. Ενδεικτικά αναφέρουμε τα τροπάρια των αίνων του δ' ήχου: «Τους αγίους ο Κύριος τους εν γη εθαυμάστωσε τα αυτού γαρ στίγματα και παθήματα εν τη σαρκί ανεδέξαντο, εν τούτοις κοσμούμενοι και ταις θείαις καλλοναίς προφανώς αναθέμενοι• ούς υμνήσωμεν, ως αμάραντα άνθη, ως αστέρας απλανείς της Εκκλησίας ως εθελόθυτα θύματα».

«Συν προφήταις απόστολοι συν οσίοις διδάσκαλοι, συν ιερομάρτυσι πάντες δίκαιοι και γυναικών αι αθλήσασαι και πόθω ασκήσασαι, των αγίων ή πληθύςκαι δικαίων τα τάγματα ευφημείσθωσαν ιεραίς μελωδίαις, ως της άνω βασιλείας κληρονόμοι, ως Παραδείσου οικήτορες». « Οι την γην ουρανώσαντες, αρετών εν φαιδρότητι, οι Χριστού τον θάνατον μιμησάμενοι, αθανασίας την πρόξενον οδόν οι βαδίσαντες οι τα πάθη των βροτών χειρουργία της χάριτος εκκαθάραντες, οι εν όλω τω κόσμω ομοψύχως εναθλήσαντες γενναίως, ανευφημείσθωσαν μάρτυρες».

Το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Εορτής των Αγίων Πάντων μας καλεί να ακολουθήσουμε το δρόμο της αγιότητας. Η αγιότητα σήμερα σε πολλούς φαντάζει σαν μια κατάσταση ανέφικτη από εμάς ή μια κατάσταση που υπήρχε σε παλιές εποχές. Αυτό όμως είναι λανθασμένο και εμείς σήμερα έχουμε τη δυνατότητα να φθάσουμε στην αγιότητα αφού αυτή αποτελεί δώρο του Αγίου Πνεύματος. Αυτό που χρειάζεται να κάνουμε είναι να είμαστε και να συμμετέχουμε στη ζωή της Εκκλησίας προετοιμάζοντας τον εαυτό μας μα δεχθεί τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Οι Άγιοι Πάντες αποτελούν παράδειγμα και ελπίδα για την δική μας Αγιότητα. Αμήν.